

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 39Cb/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119203442
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119203442.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: Poistná udalosť s.r.o., so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, právne zastúpený: Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, IČO: 36 866 687, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 728,87 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 728,87 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 728,87 EUR od 11.12.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.03.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 728,87 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 21.08.2018 došlo k poškodeniu motorového vozidla vlastníka A. B., značky VW Golf, EČV: SC XXXCE (ďalej tiež ako „poškodený“). Vinník dopravnej nehody mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si poškodený uplatňoval náhradu škody. Žalobca uviedol, že prevzal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 pohľadávku poškodeného voči žalovanému, ktorá spočíva v neuhradení náhrady škody za náhradné vozidlo. Žalobca uviedol, že poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti č. 8005967516 zo dňa 21.08.2018, ktorá mu vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle nútený účelne si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Poškodený uzatvoril nájomnú zmluvu zo dňa 12.09.2018 so žalobcom, predmetom ktorej bol prenájom náhradného motorového vozidla značky Kia Ceed, EČV: BA XXXZC. Žalobca uviedol, že náhradné motorové vozidlo zodpovedalo rovnakej kategórii, ako bolo poškodené vozidlo. Za 17 dní požičania si motorového vozidla mu bola následne vystavená faktúra na sumu 1.122,00 EUR. Náhradné vozidlo dňa 28.09.2018 vrátil. Zo strany žalovaného došlo len k čiastočnej úhrade požičovného, a to v sume 393,13 EUR po odčítaní vlastných nákladov poškodeného vo výške 11,87 EUR. Zostalo tak neuhradené požičovné v sume 728,87 EUR. Žalobca poukázal na to, že žalovaný uznal nárok na náhradu požičovného len vo výške 393,13 EUR po odčítaní vlastných nákladov poškodeného vo výške 11,87 EUR. Žalovaný krátil poistné plnenie, keď podľa informácie poskytnutej žalobcovi telefonicky pri výpočtoch poistného plnenia neuznal skutočnú cenu požičovného a rovnako bola krátená aj doba zapožičania. Takéto vyhodnotenie považoval žalobca za účelové, nakoľko poškodený splnil všetky svoje povinnosti a zapožičané vozidlo po vykonaní opravy vrátil ihneď potom, ako bolo motorové vozidlo poškodeného opravené a pripravené na odovzdanie.

Žalobca poukázal na to, že oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v zmluvnom servise žalovaného. Oprava bola dokončená dňa 28.09.2018 a vozidlo bolo ešte v ten deň vrátené do požičovne. Žalobca poukázal na to, že poškodený nevedel žiadnym spôsobom urýchliť dobu opravy. Žalobca mal za to, že doba zapožičania bola primeraná a žiadnym spôsobom nebola zo strany poškodeného alebo žalobcu predĺžovaná. V otázke doby zapožičania náhradného vozidla mal žalobca nárok na úhradu požičovného za celé obdobie, t. j. za dobu 17 dní, doba zapožičania bola primeraná a účelná, čo potvrdzuje aj prehlásenie autoservisu k dobe opravy. V otázke ceny zapožičania náhradného vozidla sa poškodený so žalobcom dohodol na cene prenájom náhradného vozidla vo výške 66,00 EUR za 1 deň. Žalovaný však pri výpočte výšky plnenia použil nižšiu sumu, teda 45,00 EUR za 9 dní. Žalobca však cenu za prenájom náhradného vozidla, s odkazom na cenové ponuky autopožičovní, považoval za primeranú. Žalobca mal za to, že suma 66,00 EUR za 1 deň prenájom náhradného vozidla, nebola v čase zapožičania náhradného vozidla žiadnym spôsobom neúčelná. Vo vzťahu ku kráteniu ceny požičovného za jeden deň prenájom náhradného vozidla žalobca uviedol, že výška náhrady škody sa stanovuje s ohľadom na obvyklé ceny prenájom obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej autopožičovne rovnako ako ani cenu najdrahšej autopožičovne. Žalobca mal za to, že obvyklá cena predstavuje celé cenové pásmo od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, a preto cenu žalobcu, ktorá nevybočuje z cien skupiny určitého cenového pásma, nemožno označiť za neobvyklú. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania zo žalovanej istiny. Dátum od, ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania žalobca stanovil ako deň nasledujúci po dni, keď mal žalovaný v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“) poskytnúť žalobcovi plnenie, teda 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. O dátume skončenia šetrenia poistnej udalosti bol žalobca oboznámený iba telefonicky, počas telefonického rozhovoru so žalovaným a do dnešného dňa nedisponuje listinou, ktorá by obsahovala informáciu potvrdzujúcu termín skončenia šetrenia zo strany žalovaného.

3. Súd vo veci vydal dňa 27.09.2019 platobný rozkaz č.k. 39Cb/44/2019 - 56, proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v odpore doručenom súdu dňa 11.11.2019 namietol, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CSP“). Žalovaný poukázal na to, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting, či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok. Na základe vedomostí o existencii ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok z iných súdnych konaní, v ktorých žalobca žaluje, mal žalovaný za to, že takúto činnosť žalobcu možno považovať za neoprávnené podnikanie. Žalovaný ďalej poukázal na to, že rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje § 4 ods. 1 zákona o PZP. Žalovaný mal za to, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal ďalej za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť a účelnosť prenajatia náhradného vozidla zo strany poškodeného, teda mal za to, že žalobca v tejto otázke neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Poukázal na to, že k úhrade faktúry malo dôjsť dňa 11.12.2018, avšak k uzatvoreniu samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok došlo dňa 28.09.2018. V čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený predstavoval dlžníka žalobcu a nie jeho veriteľa a vzhľadom k tomu v spojení s § 524 Občianskeho zákonníka potom nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca tak nemohol predstavovať aktívne legitimovaný subjekt v konaní. Zároveň vzhľadom na argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcu sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu z dôvodu, že predmetnou Zmluvou o postúpení pohľadávky, bolo postúpenie pohľadávok zo strany poškodeného, ktoré žalobca ako veriteľ evidoval voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), žalovaný považoval takýto právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaný tiež poukázal na to, že samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za neurčitý a nejasný. Žalovaný uviedol, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávkou, ktorú má voči zodpovednému subjektu vo výške 1.122,00 EUR, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako nárok na náhradu škody voči zodpovednému

subjektu a jeho poisťovni. Žalovaný mal za to, že uvedená nejasnosť týkajúca sa špecifikácie samotného postupovaného nároku vo veci špecifikácie, voči komu daný nárok poškodený eviduje a na základe čoho, rovnako zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu. Žalovaný zároveň považoval za nedôvodný aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

5. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v replike doručenej súdu dňa 05.02.2020. Žalobca uviedol, že nárok žalobcu vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o PZP. Poukázal na to, že aj ustálená judikatúra súdov Slovenskej republiky sa jednoznačne ustálila na tom, že nároky poškodeného spočívajúce v náhrade škody predstavujúcej náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla spadajú pod ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, preto tvrdenie žalovaného, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka žalobca považoval za účelové a zavádzajúce. K otázke dôvodnosti a účelnosti požičania náhradného vozidla žalobca poukázal na písomné vyjadrenie poškodeného k otázke nutnosti nájmu, a rovnako tak aj na rozsudky Krajského súdu Bratislava v konaní sp. zn. 8Co/879/2014 a v konaní sp. zn. 4Cob/178/2017. Žalobca ďalej poukázal na aktuálnu celospoločenskú situáciu (rýchly životný štýl, vysoké pracovné zaťaženie či civilizačné choroby vyplývajúce zo stresov z nestíhania) ako aj závery v rámci odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/163/2015. Žalobca v súvislosti s nutnosťou a účelnosťou nájmu náhradného vozidla uviedol, že poškodenému bol stav, keď nemá k dispozícii vlastné motorové vozidlo nanútený konaním vinníka nehody, ktorý svojim konaním poškodil motorové vozidlo poškodeného, čím mu znemožnil jeho užívanie. Je to poškodený, ktorý musí znášať vážny zásah do jeho vlastníckych práv k motorovému vozidlu, keď nemôže svoje vozidlo užívať, a nakladať s ním tak ako by chcel, keďže musí strpieť jeho opravu. Žalobca mal za to, že poškodený má jednoznačne nárok na uvedenie jeho majetkových pomerov do pôvodného stavu a náhradné vozidlo je nepochybne prostriedok, ktorým sa uvedenie do pôvodného stavu plnohodnotne dosiahne. Žalobca poukázal na to, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 7/1992) bolo už pred 25 rokmi ustálené, že poškodený má na náhradné vozidlo nárok, ak ho nutne a účelne potrebuje. V súvislosti s pojmom „nutnosť a účelnosť“ (najmä s pojmom „nutnosť“) však považoval žalobca za potrebné poukázať na diametrálne odlišné celospoločenské pomery pred 25-timi rokmi a dnes, kedy určité obmedzenie, najmä z hľadiska nutnosti nadobúda úplne iný význam. Kým pred 25 rokmi autopožičovne neexistovali a auto bolo luxusný tovar, dnes je vlastníkom auta takmer každý občan, či firma, pričom auto je pre ich vlastníkov úplne bežná súčasť každodenného života, bez ktorej si nevedia predstaviť svoje fungovanie. Žalobca zdôraznil, že poškodený si požičal vozidlo parametrami porovnateľné jeho poškodenému vozidlu a celkovú dobu nájmu kontrahoval až na základe skutočnej doby (dĺžky) opravy jeho poškodeného vozidla. Žalobca zdôraznil, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, pričom poškodený dobu, resp. dĺžku opravy, nie je schopný nijako ovplyvniť a v tomto smere mu nezostáva nič iné, ako akceptovať dobu opravy určenú autoservisom. Žalobca uviedol, že náhradné vozidlo poškodený vrátil bezodkladne po skončení opravy a preto mal za to, že účelnosť požičania náhradného motorového vozidla bola jednoznačne daná. Žalobca ďalej poukázal na to, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou. Žalobca tiež poukázal na to, že poisťovňa nemá len jednu, ale má zároveň dve odlišné a samostatné právne povinnosti, ktorými sú: (1) povinnosť poisťovne plniť dlh, t.j. poskytnúť k uplatneným nárokom poisťné plnenie riadne a včas, pre porušenie ktorej je sankcionovaná úrokmi z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a (2) právna povinnosť poisťovne, ktorou je zlikvidovať udalosť predpísaným spôsobom a včas, t.j. skončiť prešetrovanie udalosti v predpísanej lehote (včas) a následne poskytnúť poškodenému oznámenie o výsledkoch šetrenia (riadne), pričom porušenie tejto povinnosti je sankcionované úrokmi z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania tak, ako boli tieto uplatnené v žalobe. Žalobca nesúhlasil s rozporovaním jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore, nakoľko túto považoval za jednoznačne danú, pričom poukázal na to, že táto skutočnosť bola súdmi opakovane potvrdená pri obsahovo totožných zmluvách o postúpení pohľadávky a takmer totožných skutkových okolnostiach.

6. Súd vo veci určil pojednávanie na 16.11.2021, na ktorom spor prejednal a rozhodol v prítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 12.10.2021. Podaním doručeným súdu dňa 15.11.2021 žalovaný (cestou právneho zástupcu) z dôvodu pretrvávajúcej mimoriadnej situácie, v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia

COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky, vyslovil súhlas s vykonaním pojednávania vytýčeného na 16.11.2021 v neprítomnosti žalovaného.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach a žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Súd sa oboznámil so žalobou a s vyjadreniami strán sporu a vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to najmä: Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018, Nájomnou zmluvou zo dňa 12.09.2018, faktúrou č. 180902 na sumu 1.122,00 EUR, listom zo dňa 28.09.2018 - Oznámenie o postúpení pohľadávky, čestným prehlásením A. B. k platbe v hotovosti, fotokópiou pokladničného dokladu o úhrade sumy 1.122,00 EUR zo dňa 11.12.2018, Čestným prehlásením a žiadosťou o refundáciu nákladov spojených s požičaním náhradného vozidla zo dňa 28.09.2018, vyjadrením spoločnosti DRUTECHNA, autodružstvo, Bratislava k dobe opravy, cenníkmi motorových vozidiel spoločnosti J. J., Car Rental, ABC Rent a Car, ABRIX Autopožičovňa Bratislava, EDENcars, s.r.o., LuxCars s.r.o., Rozpisom k predloženým dôkazom, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

9. Žalobca na pojednávaní dňa 16.11.2021 po poučení podľa § 154 CSP a žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 15.11.2021 uviedli, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

10. Súd spor právne posúdil nasledovne:

11. Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (Občiansky zákonník), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

13. Podľa § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nebalosťou umožnil.

14. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

15. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

16. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

17. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“) na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a. škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b. škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c. účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d. ušlého zisku.

22. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

24. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

25. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

26. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia

ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Na základe vykonaného dokazovania a po posúdení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd zistil nasledovné skutkové a právne závery.

34. Súd konštatuje, že nezistil žalovaným namietané porušenie § 132 CSP, preto aj v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal.

35. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 21.08.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo p. Kataríny B. značky VW Golf, EČV: SC XXXCE, a to v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Medzi stranami nebolo sporné, že poškodený si motorové vozidlo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 21.08.2018 dal opraviť v autoservise DRUTECHNA, autodružstvo, Bratislava. Nebolo sporným, že poškodený v postavení nájomcu dňa 12.09.2018 uzavrel so žalobcom v postavení prenajímateľa Nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla značky Kia Ceed, EČV: BA XXXZC. Nebolo sporné, že poškodený mal náhradné vozidlo prenajaté v období od 12.09.2018 do 28.09.2018. Za prenájom náhradného motorového vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 180902 na sumu 1.122,00 EUR. Dňa 28.09.2018 žalobca ako postupník a A. B. ako postupca uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávky. Nebolo sporné, že postupca listom zo dňa 28.09.2018 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Nebolo sporné, že žalovaný po prešetrení škodovej udalosti priznal žalobcovi plnenie v sume 393,13 EUR, pričom žalobcovi v telefonickom rozhovore oznámil, že neuznal skutočnú cenu požičovného a bola krátená aj doba zapožičania náhradného vozidla.

36. Žalobca sa v spore domáhal doplatenia náhrady škody vo výške 728,87 EUR s príslušenstvom, a to nároku na náhradu nákladov vynaložených poškodeným za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie, počas ktorého bolo opravované motorové vozidlo poškodeného, ktoré bolo poškodené v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

37. Žalovaný v konaní v rámci svojej procesnej obrany namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, tiež namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti súvisiace s nadobudnutím, správou a vymáhaním pohľadávok. Žalovaný ďalej sporoval unesenie dôkazného bremena na strane žalobcu v súvislosti s preukázaním dôvodnosti a účelnosti prenajatia náhradného vozidla poškodeným. Žalovaný tiež namietol dôvodnosť žalobcom uplatnených úrokov z omeškania, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

38. Súd sa primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2018, sp. zn. 8Cdo/100/2017, vecne legitimovaný je ten, o právach alebo povinnostiach ktorého v spore ide. Je to stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého strana je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom sporu. V dvojstranných právnych vzťahoch, v ktorých sporové strany stoja svojimi návrhmi proti sebe, ide o vecnú aktívnu legitímáciu na strane žalobcu alebo vecnú pasívnu legitímáciu na strane žalovaného. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu ním tvrdenej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za nájom náhradného vozidla, poškodený teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, nie jeho veriteľom a v spojení s § 524 Občianskeho zákonníka nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a A. B. ako postupcom mal súd preukázanú špecifikáciu pohľadávky postupcu v zmysle čl. I zmluvy, v rámci ktorého bolo konštatované, že postupca má alebo bude mať nárok na náhradu škody voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle značky VW Golf, EČV: SC XXXCE, ku ktorej došlo dňa 21.08.2018 v Bratislave. Postupca má alebo bude mať za túto škodovú udalosť taktiež v zmysle zákona o PZP aj priamy nárok voči poisťovni zodpovedného subjektu, prípadne voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov spravujúcej poisťný garančný fond. Postupca si od postupníka na základe nájomnej zmluvy zo dňa 12.09.2018 účelne požičal náhradné vozidlo, ktoré nutne potreboval.

Cena za dané požičanie si náhradného vozidla vo výške 1.122,00 EUR predstavuje pohľadávku voči zodpovednému subjektu, resp. jeho poisťovni či Slovenskej kancelárii poisťovateľov, ktorú má záujem postúpiť na postupníka za podmienok v zmluve uvedených. V zmysle čl. II bod 1 zmluvy si zmluvné strany dojednali, že predmetom zmluvy je záväzok postupcu postúpiť postupníkovi pohľadávku voči zodpovednému subjektu, jeho poisťovni, resp. Slovenskej kancelárii poisťovateľov bližšie špecifikovanú v čl. I zmluvy. V zmysle čl. II bod 2 zmluvy predmetom zmluvy je záväzok postupníka pohľadávku bližšie špecifikovanú v čl. I zmluvy prevziať, a to všetko za podmienok v zmluve uvedených. V zmysle čl. II bod 3 zmluvy postupca zmluvou postupuje pohľadávku, ktorá už existuje alebo ktorá v budúcnosti vznikne a ktorá je bližšie špecifikovaná v čl. I zmluvy v celkovej výške istiny podľa čl. I zmluvy a jej príslušenstva v stave, v akom sa pohľadávka ku dňu podpisu zmluvy nachádza, resp. v stave, v akom sa bude budúca pohľadávka ku dňu jej vzniku nachádzať a postupník postúpenie pohľadávky prijíma. V zmysle čl. III zmluvy si postupca a postupník dojednali odplatu za postúpenie pohľadávky, v čl. IV si zmluvné strany stanovili práva a povinnosti.

39. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 je platným právnym úkonom a na jej základe došlo k postúpeniu pohľadávky (ktorá existuje, alebo ktorá v budúcnosti vznikne) poškodeného voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť zo dňa 21.08.2018 na jeho motorovom vozidle, resp. voči jeho poisťovni alebo Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Z obsahu predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplynulo, že predmetom postúpenia bol budúci nárok poškodeného voči žalovanému spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a teda tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený na žalobcu. V zmysle uvedeného dospel súd k záveru, že nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného, že predmetom postúpenia je záväzok poškodeného voči žalobcovi, nakoľko predmetom postúpenia bola budúca pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody z PZP. Z predložených listinných dôkazov mal súd ďalej preukázané, že v Zmluve o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným a žalobcom dňa 28.09.2018 bol jednoznačne špecifikovaný predmet zmluvy v čl. II zmluvy a postupovaná pohľadávka v čl. I zmluvy o postúpení pohľadávky. Z uvedeného mal súd preukázaný, vychádzajúc aj zo zásady preferencie platnosti právnych úkonov, konkrétny prejav vôle postupcu (poškodeného), smerujúci k postúpeniu v zmluve identifikovanej pohľadávky na žalobcu ako postupníka. Zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva jednoznačné označenie zmluvných strán, zmluva má písomnú formu a je zmluvnými stranami podpísaná. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 28.09.2018 je platným právnym úkonom, na základe ktorého došlo k platnému postúpeniu budúcej pohľadávky poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody na žalobcu. Predmetom postúpenia nebol neexistujúci predmet postúpenia, nakoľko sa jednalo o postúpenie budúcej pohľadávky poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla, zmluva obsahuje podstatné náležitosti a vyplýva z nej prejav vôle postupcu postúpiť v zmluve špecifikovanú pohľadávku na žalobcu. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, že ak poškodený ešte v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky nevynaložil prostriedky na úhradu nájomného za prenájom náhradného vozidla, nedošlo na jeho strane k ujme v majetkovej sfére, nakoľko poškodený v danom čase ešte nedostal od žalovaného plnenie, preto mal voči žalovanému budúcu pohľadávku a voči žalobcovi mal dlh. Z obsahu žalobcom predloženej zmluvy pritom jasne a zrozumiteľne vyplýva, že sa jedná o postúpenie budúcej pohľadávky, pričom je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku. Súd dospel v zmysle uvedeného k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 nie je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, nakoľko nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by právny úkon žalobcu a poškodeného smeroval k tomu, aby zákon nebol dodržaný. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vznesená žalovaným nie je dôvodná.

40. Pasívna vecná legitímácia žalovaného v spore bola daná podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, pričom v konaní nebolo medzi stranami sporným, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného, bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

41. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca nemá v predmete podnikania zapísané činnosti súvisiace s nadobúdaním a správou pohľadávok súd konštatuje, že v danom prípade sa jednalo o zmluvné postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo výsledkom zmluvnej

autonómie strán zmluvy a na postúpenie pohľadávky a jej následné uplatnenie v konaní žalobcom nie je potrebné udelenie oprávnenia na podnikanie.

42. V ďalšom sa súd zaoberal procesnou obranou žalovaného týkajúcou sa možnosti uplatňovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla v zmysle ustanovení zákona o PZP ako nárok na náhradu škody, ako aj námietkami vo vzťahu k preukázaniu dôvodnosti a účelnosti prenajatia náhradného vozidla poškodeným. Z ustanovenia § 4 zákona o PZP vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením a stratou vecí. V tejto súvislosti za skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla škodcu je aj nájomné za preajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní nebolo sporným, že škodová udalosť, teda poistná udalosť zo dňa 21.08.2018, skutočne spôsobila škodu na motorovom vozidle poškodeného - A. B., a teda aj škodu, náhrady ktorej sa žalobca v konaní domáhal. Poškodený v dôsledku poistnej udalosti prišiel bez vlastnej viny o možnosť užívať svoje motorové vozidlo, a teda v konečnom dôsledku bol z dôvodu poistnej udalosti poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil prenatatím náhradného motorového vozidla. Žalobca ako právny nástupca poškodeného si tak v konaní na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky uplatnil žalovaným nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedá výdavkom, ktoré poškodenému vznikli, a ktoré by nenastali, ak by mohol používať vlastné motorové vozidlo a nebol by povinný platiť nájom za preajaté motorové vozidlo. Škoda, ktorá poškodenému vznikla teda spočíva v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie motorového vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by nedošlo k dopravnej nehode. Jedná sa teda o skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov.

43. Žalovaný tiež sporoval dôvodnosť a účelnosť prenajatia náhradného vozidla poškodeným. Zo žalobcom predloženej Nájomnej zmluvy zo dňa 12.09.2018, ako aj z vyjadrenia autoservisu DRUTECHNA, autodružstvo, Bratislava, mal súd jednoznačne preukázané, že poškodený užíval náhradné vozidlo odo dňa 12.09.2018 do 28.09.2018, pričom oprava motorového vozidla poškodeného, ktoré bolo poškodené bez jeho viny a v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, trvala rovnako od 12.09.2018 do 28.09.2018. Vzhľadom na uvedené listinné dôkazy, a to pri ich posúdení jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, mal súd bez pochybností preukázané, že poškodený mal prenataté a užíval náhradné motorové vozidlo len počas nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla, teda presne počas doby, kedy trvala oprava poškodeného motorového vozidla. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla počas doby opravy až do prevzatia si opraveného motorového vozidla, kedy jeho obmedzenie v užívaní vlastného motorového vozidla pominulo. Zároveň súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcom účtovanú sumu 66,00 EUR za jeden deň prenájmu náhradného motorového vozidla dojednanú medzi poškodeným a žalobcom v zmysle Nájomnej zmluvy zo dňa 12.09.2018 a vyplývajúcu z faktúry žalobcu č. 180902, ktorou žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného za 17 dní prenájmu náhradného vozidla sumu 1.122,00 EUR, možno považovať za cenu obvyklú. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ ide o výšku ceny nájmu náhradného motorového vozidla, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je preto nevyhnutné vychádzať z celého cenového pásma, teda najnižších ale aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Pokiaľ cena nájmu z tohto pásma nevybočuje, je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Zo žalobcom predložených cenníkov a potvrdení viacerých požičovní vozidiel (J. J., Car Rental, ABC Rent a Car, ABRIX Autopožičovňa Bratislava, EDENcars, s.r.o., LuxCars s.r.o.) vyplynulo, že suma 66,00 EUR za jeden deň prenájmu náhradného vozidla, nie je cena neobvyklá alebo celkom premrštená, a preto je potrebné cenu 66,00 EUR/deň považovať za cenu obvyklú.

44. Dôvodnosť a nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným počas doby opravy jeho vlastného poškodeného motorového vozidla mal súd preukázanú čestným prehlásením poškodeného p. A. B. zo dňa 28.09.2018, v ktorom poškodený vyhlásil, že nevlastnil iné prevádzkyschopné motorové vozidlo, nemal možnosť využívať na súkromné účely firemné vozidlo, nemal možnosť požičať si iné motorové vozidlo napr. od rodiny a uviedol, že vozidlo každý deň (aj počas víkendov) nutne potrebuje na dochádzanie do práce do Bratislavy, ako aj na iné pracovné a súkromné povinnosti, ktoré by bez vozidla nezvládol a nestíhal. Súd zároveň poukazuje na to,

že žalovaný tieto listinné dôkazy nespochybnil žiadnymi relevantnými skutočnosťami. Vzhľadom na uvedené súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobca v konaní preukázal účelnosť a nutnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla a do jeho prevzatia poškodeným, pričom tieto náklady poškodenému vznikli v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 21.08.2018, a to nesporeným zavinením poisteného u žalovaného.

45. Sumarizujúc uvedené súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom, keďže si uplatňoval pohľadávku - nárok na náhradu škody, postúpený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky pôvodným poškodeným. Žalobca v konaní preukázal, že žalobou uplatnený nárok predstavuje náklady účelne vynaložené za nutné a dôvodné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 21.08.2018 na vozidle VW Golf, EČV: SC XXXCE, z ktorých časť žalovaný neuhradil. V zmysle uvedeného súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného ako nepreukázanú, naopak nárok žalobcu ako dôvodný a preukázaný žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžné poistné plnenie, resp. náhradu škody, v sume 728,87 EUR.

46. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa s platením poistného plnenia, resp. náhrady škody vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaný dôvodnosť žalobcom uplatnených úrokov z omeškania sporoval s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020 zrušené a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Súd pri posudzovaní žalobcom uplatnených úrokov z omeškania vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP, v zmysle ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia, pričom základ úrokov z omeškania je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaný nijako nesporeval tvrdenie žalobcu, že žalovaný oznámil žalobcovi výsledok šetrenia poistnej udalosti len telefonicky a žalobca si úrok z omeškania uplatnil dňom nasledujúcim po dni, keď mal žalovaný žalobcovi v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, teda 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnené úroky z omeškania odo dňa 11.12.2018 žalobcovi možno priznať, tak ako si ich uplatnil v žalobe. Sadzbu uplatnených úrokov z omeškania súd posúdil ako uplatnenú v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. V zmysle uvedeného súd žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 728,87 EUR odo dňa 11.12.2018 do zaplatenia, keďže nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd posúdil ako dôvodný, pričom tento nebol zo strany žalovaného účinne sporovaný.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi celý žalobou uplatnený nárok. S poukazom na plný úspech žalobcu v konaní dospel súd k záveru, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).